

extensió via 4

Full informatiu per a mantenir-vos al corrent de l'entitat i temes afins - <http://www.trendepalau.cat> - tren@trendepalau.cat

Juny 2016 - Núm. 204

XXIII NIT DELTREN

Aquest any celebrem la XXIII nit del tren, i com cada any farem circular els trens amb règim de portes obertes.

Per animar la festa contem amb la col·laboració de la coneguda banda de música Dixie "La Magnolia".

La festa la podem allargar fins que el cos ens aguantí o ens demani anar a dormir. Al matí del diumenge, amb els supervivents i els que s'hi apuntin es farà un esmorzar de xocolata amb xurros i si ens aníem continuarem amb la circulació normal del diumenge.

El càtering del sopar el servirà la mateixa empresa de la festa anterior i el cost del menú és de 30 €

Per fer les reserves s'ha de trucar al nostre secretari Josep Guerrero al seu número de telèfon 647 937 481.

JA FA VINT ANYS

Ara fa vint anys es fa fer la primera compra d'enganxalls del tipus Alliance a Anglaterra. Ja teníem un joc muntat en dos cotxes que després de les oportunes proves va resultar perfecte en funcionalitat i seguretat.

Es va decidir estandaritzar l'enganxall al Tren de Palau equipant tot el material que teníem en aquell moment.

La primera partida d'enganxalls del tipus "alliance" preparats per muntar.

UN DIA AL MUSEU

Desplaça a Madrid, vàrem reservar un parell de dies per visitar el Museo del Ferrocarril de Delicias.

I vàrem entrar, era gratuït. Aquí teníem algunes de les imatges preses. Potser ens vàrem equivocar de lloc.

En arribar a casa mirem la enciclopèdia que diu de museu

Institución dedicada a la adquisición, conservación, estudio y exposición de objetos de valor relacionados con la ciencia y el arte o de objetos culturalmente importantes para el desarrollo de los conocimientos humanos.

Volíem veure un museu i ens vam trobar amb un "Mercado mensual de artesanías y moda vintage de aire hipster dentro de una nave del Museo del Ferrocarril".

Els responsables sembla que tenen a les seves mans objectes "culturalment gens importants" i cal treure rendiment amb un altra cosa

Que es diria si al museu egipci es fessin servir les mòmies per exposar samarretes. No cal comentar res més. Ja ho enteneu.

Els cotxes de la CIWL.

Un dels cotxes 5000.

La locomotora 7420.

Una imatge que es repeteix.

Una futura escultura vegetal.

Un bon forat en comptes de la placa.

MÉS VANDALISME

Aquesta vegada ens ha tornat a tocar. Alguna ment delicada i experimentada en fer mal ha volgut destrossar un tros de via tirant una pedra repetides vegades. Potser es pensen que no ens adonarem i ens tombaran un tren.

Fer mal a altres persones es divertit?.

Només intuïm el que passa per la ment dels que fan aquestes coses.

Potser que hem estat menys estona nosaltres a reparar que ells en fer el mal, valdria la pena que s'ho pensessin.

Preparat per soldar un tros de rail ja canviat. Seguidament es farà l'altre

DUROS A QUATRE PESSETES

Ja fa molt temps en un "Mercat de Calaf", uns festivals que organitzaven els agrupaments escoltes per tal de recollir diners per les vacances, hi havia una paradeta força curiosa que destacava sobre les altres més clàssiques, com el tir amb arc o els jocs de bitlles; "Duros a quatre pessetes" es llegia en un gran pancarta. Hi havia força gent fen cua i el primer que et trobaves era un taulell on, efectivament, entregaven quatre pessetes i els tornaven un duro. En aquest punt ja havies caigut al parany i no hi havia marxa enrere, la cua et portava a un primer taulell on previ pagament d'una pesseta et donaven un formulari per fer una sol·licitud, un cop omplerta te la visaven en un altre taulell i et costava un altre pesseta, amb la sol·licitud s'obtenia una autorització per tal d'aconseguir el permís definitiu, i a cada tràmit hi deixaves una pesseta. Al final de tot, el que havies aconseguit, després de mitja hora de cues i empentes, era un duro que t'havia costat deu pessetes.

Amb el pas dels temps ho he considerat cada cop més una instal·lació genial, d'aquelles que t'ensenyen per tota la vida; jo les faria obligatòries a tots els festivals infantils, perquè la quitxalla vagi tastant el que li espera durant la vida.

Pel que sembla els actuals gestors del que anomenem "Tren de La Pobla", no hi varen passar per aquesta instal·lació del duros a quatre pessetes del escoltes, i ara es troben amb una caixa de sorpreses que no sabem ni com, ni quan s'acabarà. Del que sí estem convençuts és de que caldrà seguir omplint formularis i per descomptat, posant-hi pessetes, o el que es porti ara.

Qui compraria una casa a la que no es pot entrar, perquè el terreny que hi dona accés és del veí, i aquest no sempre està de bones?. Qui compraria un cotxe que no té permís de circulació i per tant no el pots matricular?. Qui contractaria un xofer que saps que no té el permís de conduir vàlid per les carreteres del veí, que és per on ha de passar?. Tot això i alguna cosa més és el que ens han portat els actuals gestors del tren de la Pobla, tots ells empleats o funcionaris d'una

empresa pública i d'una Conselleria que estan encantats de conèixer-se. Aquesta vegada no cola el vell truc de carregar el "pitofi" a "Medrit", les normes són clares i no s'han canviat "ad-hoc", que el traspàs no va incloure el tram comú amb la XFIG de l'Adif, era ben clar; que a l'estat espanyol hi ha unes vint-i-set empreses amb homologació per operar trens de viatgers a la XFIG (algunes tant pintoresques com "Autocares La Sepulvedana"), i que FGC no la té i en canvi Eusko-Tren sí, també era conegut.

Mentrestant els trens nous de trinca, dels quals encara no en parlarem, morts de riure, i potser en el millor dels casos sortien a passejar amb un maquinista des de Lleida, que s'hauria de canviar a Alcoletge, la primera parada. Val·le-Inclán ho bordaria amb un dels seus "esperpentos".

La Imatge.-

La Baronia de Sant Oïme és un agregat de Camarasa situat dalt d'un penya-segat sobre el Noguera Pallaresa, té una vista i perspectiva imponents i és un punt estratègic de primer ordre fortificat pels sarraïns per tal de barrar el pas de Terradets. Va passar per moltes mans, mores i cristianes quan cada un feia la guerra pel seu costat, en els temps que en diuen de la Reconquesta, però que en la realitat guerrejaven més els cristians entre sí que no pas contra el moros. Diu la llegenda que durant la guerra de Successió un capità borbònic hi va anar amb tropa amb intenció de cremar-lo, el va rebre de bones maneres la senyora del castell, una vídua de bon veure, que va entabanar al capità i quan ja estaven tots ben torrats els va foragitar de mala manera i no tornaren mai més; aquesta és la gent que ens fa falta.

El "ferrobús" que hi veiem va cap a La Pobla, procedeix de Barcelona i en arribar a Lleida ha canviat els comandaments de cabina i tot seguit ha sortit cap a La Pobla, perquè heu de saber que en un temps llunyà hi havia trens directes entre Barcelona i La Pobla de Segur, una cosa impossible actualment gràcies al garbell de disbarats que s'han fet.

Negatiu 35 mm B/N original de Jordi Valero Vilaginés. Any 1974 (FIVV).